

**SUPREME COURT OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS
VRHOVNI SUD KOSOVA**

**KOSOVO PROPERTY AGENCY (KPA) APPEALS PANEL
KOLEGJI I APELIT TË AKP-së
ŽALBENO VEĆE KAI**

GSK-KPA-A-52/12

Priština, 7. avgust 2012. godine

U postupku

K.N.

Podnositac zahteva/Žalilac

protiv

DP “I.”,

Koje zastupa R.S.

Tuženi/tuženi u žalbenom postupku

Žalbeno veće KAI Vrhovnog suda Kosova u sastavu Anne Kerber, predsedavajući sudsija, Elka Filcheva-Ermenkova i Sylejman Nuredini, sudsije, po žalbi na odluku Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/R/132/2011 od 23. februara 2011. godine, (u vezi spisa predmeta upisanih u KAI pod brojem KPA00442), od 26. oktobra 2011. godine nakon većanja održanog 7. avgusta 2012. godine, I shodno odeljku 13.3 (c) UNMIK/REG/2006/50 izmenjene i dopunjene Zakonom br. 03/L-079 i odeljku 12.2 *ibid* u vezi sa 456.1 Zakona o parničnom postupku, donosi sledeću

PRESUDU

- 1- Žalba K.N. na rešenje Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/R/132/2011 u vezi spisa upisanih u KAI pod brojem KPA 00442, se odbija kao neosnovana.
- 2- Rešenje KPCC/D/R/132/2011 u vezi spisa predmeta upisanih u KAI pod brojem KPA 00442 se potvrđuje.
- 3- Žalilac mora da plati troškove postupka koji su utvrđeni u iznosu od 530 € (pet stotina i trideset evra) u roku od 90 (devedeset) dana od dana dostavljanja presude ili u protivnom putem prinudnog izvršenja.

Proceduralni i činjenični istorijat:

Dana 26. februara 2007. godine N.K. (podnositelj zahteva) na ime nosioca imovinskog prava (NIP) B.K., je podneo zahtev Kosovskoj agenciji za imovinu (KAI), tražeći povraćaj vlasništva nad poslovnom zgradom sa površinom od 783 kvadratnih metara, koja se nalazi se u Prištini, "Železnička" 24 i parcelama 7155/1 i 7154/1. Podnositelj zahteva je izjavio da je on jedini vlasnik imovine i predstavio pravosnažnu sudsku presudu br. 1893/05 od 27.12.2005 Opštinskog suda u Prištini.

Podnositelj zahteva je naveo društveno preduzeće (DP) "I.", kao držaoca imovine.

Podnositelj zahteva je objasnio KAI da je pre i posle oružanog sukoba 1998./1999. godine, NIP je živeo u selu Rožaje u Crnoj Gori, i trenutno živi тамо. Takođe je objasnio da je NIP imao "predugovor" sa DP-om 2002. godine. 2004. godine on je zaključio kupoprodajni ugovor sa preduzećem. Međutim, on nikada nije bio u stanju da uđe u posed imovine. Podnositelj priznaje da nemogućnost da ostvari pravo svojine nije u vezi sa oružanim sukobom.

KAI je obradila zahtev. Obaveštenje o traženoj imovini je urađeno 21. novembra 2011. godine, u prisustvu predstavnika tužene strane "I.". TS je zvanično odgovorila na zahtev 16. decembra 2008. godine. TS je tvrdila da je preduzeće pod administracijom Kosovske povereničke agencije, i da je tu u toku sudski postupak u vezi sa traženom imovinom.

Prilikom obrade zahteva Izvršni sekretarijat KAI je utvrdio da su obe parcele 7154/1 i 7155/1 predmet različitih postupaka pred Posebnom komorom Vrhovnog suda. Ti postupci su bili pokrenuti od strane pomenutog DP-a.

Grupnom odlukom KPCC/D/R/132/2011, od 26. oktobra 2011. godine o spisima registrovanim u KAI pod brojem 00442 KPA KZIK je prihvatile da zahtev ne spada u mandat Komisije kako je navedeno u Članu 3.1 UNMIK/REG/2006/50, izmenjene Zakonom br 03/L-079. Komisija je konstatovala da je NIP kupio imovinu 2001. godine, on nikada nije bio u posedu imovine i da "on nije izgubio posed ... kao rezultat oružanog sukoba".

Nakon grupne odluke, 16. januara 2012. godine KZIK je izdala pojedinačno rešenje.

Rešenje je dostavljeno podnosiocu zahteva dana 10. februara 2012. godine.

Podnositac zahteva je uložio žalbu 12. marta 2012. godine

Rešenje je osporeno "na osnovu razloga predviđenih zakonom ", kako se navodi u žalbi.

Pravno obrazloženje:

Žalba je prihvatljiva. Uložena je u roku od 30 dana propisanih Članom 12.1 Uredbe UNMIK-a 2006/50, izmenjene i dopunjene Zakonom br. 03/L-079. Poslednji dan propisanog roka pada 11. marta 2012. godine, što je nedelja, pa prema *argumentum* Člana. 126.5 Zakona o parničnom postupku ističe prvog radnog dana nakon toga, što je ponedeljak, 12. marta 2012. godine. Međutim, žalba je neosnovana. Odluka KIZK je ispravna, predmeti nisu u nadležnosti KIZK-a.

Prema odeljku 3.1 UNMIK Uredbe 2006/50 izmenjene i dopunjene Zakonom br. 03/L-079, podnositac zahteva ima pravo na nalog Komisije za povraćaj imovine, ukoliko podnositac zahteva ne samo dokaže vlasništvo nad privatnom nepokretnom imovinom, već takođe da on ili ona nije u stanju da koristi ta imovinska prava zbog okolnosti koje su direktno povezane sa ili su rezultat oružanog sukoba koji se dogodio na Kosovu u periodu od 27. februara 1998. do 20. juna 1999. godine.

Prema članu 2. Opštih načela, tačka 2.1 UNMIK/DIR/2007/5 izmenjene i dopunjene Zakonom br. 03/L-079 "Svaka osoba koja je imala pravo svojine, zakonito posedovanje ili bilo kakvo zakonito pravo na korišćenje ili na privatnu nepokretnu imovinu, koja u vreme podnošenja zahteva ne može da ostvari njegova/njena prava zbog okolnosti koje su direktno povezane ili proizilaze iz oružanog sukoba 1998./1999. godine ima pravo na vraćanje imovinskog prava kao nosiocu prava nad njegovom/njenom imovinom".

Gramatička interpretacija (upotreba prošlog vremena glagola morati "morala") i istorijska interpretacija (društveno-istorijski kontekst u kome je nastao propis - da se obezbedi povraćaj prava koja su postojala u vreme sukoba) ovog člana, obe pokazuju da zakonodavac nije htio da stvori zakon koji služi rešavanju bilo koje vrste imovinskog spora, već samo da stvori pravni instrument za restituciju imovinskih prava lica koja su ih imali u vreme oružanog Sukoba iz 1998./1999. godine. Prema tome, Kosovska agencija za imovinu ne treba da se bavi svakim imovinskim pravom, koje je stečeno *post Factum*, nakon oružanog sukoba.

U konkretnom slučaju nije sporno da je NIP ukoliko je ikada, stekao pravo svojine 2002. ili 2004. godine, on nikada nije imao posed nad imovinom, ni pre, ni posle oružanog sukoba.

S obzirom da je zahtev izvan nadležnosti KIZK-a, Komisija nije morala da odlučuje o vlasništvu žalioca.

Istovremeno - zbog nedostatka nadležnosti, sud ne mora da odlučuje da li je žalilac vlasnik predmetne imovine ili ne.

Troškovi postupka:

Na osnovu Aneksa III, Odeljak 8.4 AU 2007/5 izmenjenog i dopunjeno Zonom br. 03/L-079, stranke su oslobođene troškova postupka pred Izvršnim sekretarijatom i Komisijom. Međutim, takav izuzetak nije predviđen za postupak pred Žalbenim većem. Kao posledica toga, uobičajeni režim sudske takse predviđen Zakonom o sudskim taksama (Službeni list SAPK, 3. oktobar 1987. godine) i AU br. 2008/02 Sudskog Saveta Kosova o sjedinjavanju sudske takse primenjuje se u postupku pred Žalbenim većem.

Dakle, sledeće sudske takse se primenjuju u ovom žalbenom postupku:

- tarifa sudske takse za podnošenje žalbe (član 10.11 AU 2008/2): 30 €
- tarifa sudske takse za donošenje presude (10.21 i 10.1 AU 2008/2), s obzirom da se vrednost konkretnе imovine može opravdano proceniti na $783000 \text{ €} : 3965 \text{ €}$ ($\text{€ } 3965 = \text{€ } 50 + (0,5\% \text{ od } 783000 \text{ €})$) ali ne više od 500 €).

Ove sudske troškove snosi žalilac koji iste treba da plati u roku od 90 dana od dana kad mu je dostavljena presuda.

Pravni savet:

Shodno članu 13.6 Uredbe UNMIK-a 2006/50 izmenjene i dopunjene Zonom 03/L-079, ova presuda je pravosnažna i izvršna i ne može se osporiti putem redovnih ili vanrednih pravnih lekova.

Anne Kerber, EULEX Predsedavajući sudija

Elka Filcheva-Ermenkova, EULEX sudija

Sylejman Nuredini, sudija

Urs Nufer, EULEX zapisničar